

Galéria

A fodrozó folyó tükrén a fürgén zongorázó
napfény lassan fák koronáján át
elbújik a távoli part egén,
ha jön az est.

A félsziget csöndbe borulva világít
élettel teli bárkaként.
Termeiben sétálgató emberk ide-oda
mendegélnek, szerteszét.

Ajtó nyílik-csukódik s fürgé szél libben
egy röpke pillanatban a báméskodók közé
és ragyogó szempárokkal együtt
átsuhnya megbámul minden képet,

s egynél ott ragadva ringva táncol,
nevetve viháncol,
színek játéka élteti, illatokká varázsolja
három nő portréja,
rózsák és levendula mezőknek báját
forgatja magában mintha élne.
Egy szépséges tündér arccá, könnyű
léptű leánnyá változott éppen –
végig ballag lassan
teremből terembe libben suhanó lénye.

Szobrok köré fonódva
fuvola és hárfa szóra táncra kel nevetve
a nézelődő emberek szívéig nyújtózkodva
kacérkodik gondolatikkal,
lelküknek dolgaival,
s egy váratlan pillanatban,

elillan.